

DOĞRULUK NERESİDİR

Rumuz: Beyzadem

Mahşerde insanın ak ola yüzü.
Özüne yakışır olmalı sözü.
Doğruluk küllenmez, tazedir közü;
Bir dostun aşkına, yandığı yerdir.

O varken can bulur, edep ve hayâ.
Nazarında erir, kum olur kaya.
Doğruluk, susayan kalplerin suya;
İrfan çeşmesinden kandığı yerdir

Devadır, dermandır kalbin pasına.
Âdemi götürür, dostun hasına.
Doğruluk, garibin sabır tasına,
Ekmeğini aşkla bandığı yerdir.

Âdem haktan olsa, kem yoldan sapsa.
Cihan cennet olur, düsturu yapsa.
Doğruluk, nefsimde kıyamet kopsa;
Fırtına, boranın dindiği yerdir.

Ateşte üşümek, külünde yanıp.
Dostun kapısına aşkla dayanıp.
Doğruluk bendeki ben' in uyanıp;
Kibir dağlarından indiği yerdir.

Üç hece değildir, sadece yekûn
Olmazsa işlemez derine kökün.
Doğruluk en kutlu, en ağır yükün
İnsanın sırtına bindiği yerdir.

Pir Sultan Abdal'ın dertli sazı mı?
Ben neyle unuttum, özde sızımı?
Doğruluk, som altın eyler sözümü.
Katrenin ummana döndüğü yerdir.

Bırakma ruhunu, hırs kafesinde.
Terazi hakikat, tart kefesinde.
Doğruluk Hünkâr'ın dost nefesinde
Cehennem bile söndüğü yerdir

Bir ak güvercinin kalbe konması,
Yağmurun göklerden aşkla inmesi.
Doğruluk, gecenin güne dönmesi;
Bin türlü marazın onduğu yerdir.

Zülfikar sırtında, yolları aşıp.
Katreyken çağlayan, sel gibi taşıp.
Doğruluk, insanın ham iken pişip
Kamiller safına konduğu yerdir.

Ne bir pul gözetir, ne de sarayı.
Kapatır dost ile açık arayı.
Doğruluk pak eder, akı karayı.
Kalplerin nur ile yunduğu yerdir.

Âdeme mihmandar bir ömür boyu.
Ustaya çevirir dergâhta toyu.
Doğruluk kavrulan dudağa suyu,
Ali'nin avcundan sunduğu yerdir.

Hakikat yurdunda aşk olsun dengin.
İzinden yürürsen kaybolmaz rengin.
Doğruluk meydanda en kutlu cengin.
İnsanın kör nefsi, yendiği yerdir.

Gelmiştir çalmanın, vakti sırası
Kapı da burası, dost ta burası.
Doğruluk Hünkâr'ın, isli çırası.
Şavkının mayama sindiği yerdir.